

[Ministeren for offentlige arbejder]

I 1981 var situationen den, at man var parat til at levere en dansk udviklet skrivetelefon, der imødekom de ønsker og krav, der blev registreret under forsøget. Skrivetelefonen opfyldt endvidere kravene til en tjeneste på tværs af landegrænserne.

I forventning om en snarlig afklaring af spørgsmålet om omkostningsdækning ved en permanent tjeneste har telefonselskaberne og post- og telegrafvæsenet hidtil opretholdt forsøgsordningen i principielt samme omfang som i selve forsøgsperioden. Betjeningstiden for formidlingscentralen på hovedtelegrafkontoret blev dog af økonomiske grunde reduceret en del.

I efteråret 1982 meddelte Det centrale Handicapråd efter forhandling med Danske Døves Landsforbund og Landsforeningen for Bedre Hørelse imidlertid i en skrivelse til socialministeren, »at tanken om skrivetelefonen bør opgives, og at men i stedet bør basere sig på en løsning ved anvendelse af computere«.

Det kan herefter ikke anses for sandsynligt, at den midlertidige tjeneste med tilhørende udstyr eller den ovenfor nævnte dansk udviklede skrivetelefon vil komme til at indgå i en kommende permanent tjeneste.

På denne baggrund har det været telefonselskabernes og post- og telegrafvæsenets hensigt at standse forsøgsordningen pr. 1. august 1983. Efter forhandling med post- og telegrafvæsenet har jeg imidlertid givet den besked, at skrivetelefontjenesten skal fortsætte uændret for de nuværende abonnenter, indtil bedre løsninger – som kan komme mange flere døve og hørehæmmede til gode – er etableret.

Spm. nr. S 1392

Til justitsministeren (7/7 83) af:

Bjørn Elmquist (V):

»Vil ministeren oplyse, om der foreligger opgørelser, eller hvornår sådanne eventuelt vil foreligge, til belysning af effekten på antallet af forbrydelser af den nedsættelse af strafferammerne for berigelsesforbrydelser, som blev gennemført sidste år?«

Begrundelse

Pressen har i den senere tid, bl.a. med citater fra forskellige politimyndigheder og forsikringselskaber, berettet om en så kraftig stigning i antallet af indbrud, at den synes at overstige almindelige sommerferiebetingede udsving.

Ved behandlingen af den tidligere regerings forslag om en sænkning med $\frac{1}{3}$ af strafferammen for berigelsesforbrydelser advarede flere partier, bl.a. venstre, om den effekt, ændringen kunne risikere at få ikke mindst med hensyn til vaneforbrydere eller erhvervsmæssige forbrydere (recidivister).

Besvarelse (13/7 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der er ikke foretaget særlige undersøgelser af, om og i givet fald på hvilken måde den nedsættelse af straffene for berigelsesforbrydelser, som blev gennemført ved lov nr. 239 af 1. juni 1983, har haft betydning for udviklingen i antallet af lovovertrædelser.

Udviklingen i antallet af anmeldte straffelovovertrædelser fremgår af nedenstående tabel, hvor tillige tallene for anmeldte ejendomsforbrydelser og indbrud er trukket særskilt ud.

År	Anmeldelser i alt	heraf ejendomsforbrydelser	heraf indbrud
1977.....	307.416	293.812	74.037
1978.....	340.659	326.321	81.268
1979.....	355.054	340.536	82.849
1980.....	408.177	390.917	95.238
1981.....	407.517	388.197	92.868
1982.....	410.332	392.506	96.868

Tallene viser, at der fra 1979 til 1980 skete en kraftig stigning såvel i antallet af anmeldte straffelovovertrædelser i alt som i antallet